

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 1T/36/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8114010404
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 05. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Varga PhD. MBA
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2014:8114010404.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov, samosudcom JUDr. Rastislavom Vargom, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 16. mája 2014 v Prešove takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný:

ml. B. D., nar., XX.X.XXXX v Z., trvale bytom F. č. XXX, okr. S., prechodne bytom K. K., D. č. XX, okr. Z.,

je vinný, že

v presne nezistenom čase od polovice mesiaca októbra 2013 až do 1.11.2013 vo K. K., okres Z., na ul. Z. č. XXX/XX, neoprávnene vošiel na pozemok rodinného domu majiteľky C. K. spoločne s maloletým R.S., nar. XX.X.XXXX a maloletým P.K., nar. XX.X.XXXX a to tak, že cez neuzamknutú bránu vošli na pozemok, z ktorého odcudzili tam voľne uložené bicykle a to pánsky horský bicykel majiteľky C. I. v hodnote 6,64 Eur a dva detské bicykle majiteľky W. F. v celkovej hodnote 165,- Eur,

t e d a

neoprávnene vnikol do obydlia iného a čin spáchal najmenej s dvomi osobami,

č í m s p á c h a l

trestný čin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, 2 písm. c/ Trestného zákona.

Z a t o m u s ú d u k l a d á :

Podľa § 194 ods. 2 Trestného zákona, s použitím § 36 písm. j/, l/ Trestného zákona, § 37 písm. h/ Trestného zákona, 38 ods. 2, 3, 8 Trestného zákona, v spojení s § 117 ods. 1 Trestného zákona, v spojení s § 42 ods. 1 Trestného zákona súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 119 ods. 1 Trestného zákona výkon trestu odňatia slobody podmienenčne odkladá a určuje skúšobnú dobu podmienenčného odsúdenia v trvaní 15 (pätnásť) mesiacov.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona ruší výrok o treste uložený mu rozsudkom Okresného súdu Prešov sp.zn. 5T/64/2013 zo dňa 14.11.2013, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Prešov podala dňa 3.4.2014 na obžalovaného ml. B. D. obžalobu pre skutok, ktorý právne kvalifikovala ako trestný čin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, 2 písm. c) Trestného zákona.

Na hlavnom pojednávaní obžalovaný v zmysle § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku urobil vyhlásenie, že je vinný zo skutku, ktorý sa mu kladie za vinu. Na to súd postupoval v zmysle § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g) a h) Trestného poriadku, kde obžalovaný uviedol, že rozumie, čo tvorí podstatu skutku, ktorý sa mu kladie za vinu, ako obvinený bol poučený o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, bola mu daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu a s obhajcom sa mohol radiť o spôsobe obhajoby, rozumie právnej kvalifikácii skutku ako trestného činu, bol oboznámený s trestnými sadzbami, ktoré zákon ustanovuje za trestné činy kladené mu za vinu a dobrovoľne sa priznal a uznal vinu za spáchaný skutok, ktorý je kvalifikovaný ako trestný čin porušovania domovej slobody podľa §194 ods. 1, 2 písm. c) Trestného zákona.

Prokurátorka v zmysle § 257 ods. 5 Trestného poriadku súhlasila s tým, aby súd vyhlásenie obžalovaného prijal.

Následne súd uznesením rozhodol, že vyhlásenie obžalovaného ml. B. D. prijíma a zároveň vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu v akom sa obžalovaný priznal ku skutku sa nevykoná a na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie súvisiace s rozhodnutím o treste.

Z vykonaného dokazovania mal súd jednoznačne preukázané, že skutok sa stal tak, ako je uvedený v obžalobe a dopustil sa ho obžalovaný ml. B. D., a nakoľko súd nemal žiadne pochybnosti o tom, že sa skutok stal, ani o jeho právnej kvalifikácii, preto toto vyhlásenie prijal.

Na hlavnom pojednávaní súd vykonal dokazovanie prečítaním listinných dôkazov, a to správ o povesti a charakteristik, odpisu z registra trestov a spisu Okresného súdu Prešov sp. zn. 5T/64/2013.

K osobe obžalovaného ml. B. D. súd zistil, že k 30.6.2013 ukončil povinnú školskú dochádzku na Špeciálnej základnej škole v F. v 9. ročníku. Na oddelení sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately je evidovaný od roku 2009 z dôvodu spáchania činnosti inak trestnej. Rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 36P/90/2011 zo dňa 4.10.2011 mu bolo uložené výchovné opatrenie - napomenutie. Jeho správanie sa v priebehu roka 2012 stabilizovalo. Rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 33T/113/2011 zo dňa 5.1.2012 súd za prečin porušovania domovej slobody upustil od potrestania mladistvého. Obžalovaný v mieste trvalého bydliska sa zdržiava len krátkodobo, a to počas návštev svojich rodičov, avšak v obci nemá dobrú povesť. Z výpisu z Ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra SR vyplýva, že od roku 2010 má obžalovaný evidované 4 priestupky, a to proti všeobecnému záväznému nariadeniu, majetku, občianskemu spolunažívaniu a verejnému poriadku.

Z odpisu z registra trestov vyplýva, že obžalovaný bol doposiaľ trikrát súdne trestaný, z toho raz sa na neho hľadá, akoby nebol odsúdený.

Zo spisu Okresného súdu Prešov sp. zn. 5T/64/2013 vyplýva, že rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 5T/64/2013 zo dňa 14.11.2013 bol obžalovaný ml. B. D. uznaný vinným zo spáchania prečinu krádeže

podľa § 212 ods. 2 písm. f) Trestného zákona, pričom súd v zmysle § 101 ods. 1 Trestného zákona za podmienok uvedených v § 98 Trestného zákona podmienenečne upustil od potrestania mladistvého. Zároveň uložil skúšobnú dobu v trvaní 6 (šiestich) mesiacov. Rozsudok nadobudol právoplatnosť 14.11.2013.

Po právnej stránke bol skutok, ktorého sa obžalovaný dopustil, kvalifikovaný ako trestný čin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, 2 písm. c) Trestného zákona.

Objektívna stránka trestného činu bola naplnená konaním obžalovaného, a to tým, že neoprávnene vnikol do obydlia iného a čin spáchal najmenej s dvoma osobami.

Subjektívna stránka konania obžalovaného je daná formou priameho úmyslu podľa § 15 písm. a) Trestného zákona, pretože obžalovaný vstúpil do objektu súkromných vlastníkov, teda svojím konaním chcel ohroziť záujem chránený zákonom, t.j. záujem štátu na ochrane majetku.

Podľa § 97 ods. 1 Trestného zákona, účelom trestu u mladistvého je predovšetkým vychovať ho na riadneho občana, pričom trest má zároveň pôsobiť na predchádzanie protiprávných činov a primerane chrániť aj spoločnosť; uložený trest má súčasne viesť k obnoveniu narušených sociálnych vzťahov a k začleneniu mladistvého do rodinného a sociálneho prostredia.

Podľa § 97 ods. 3 Trestného zákona, pri ukladaní trestu, ochranného opatrenia alebo výchovného opatrenia treba prihliadať na osobnosť mladistvého, jeho vek, rozumovú a mravnú vyspelosť, zdravotný stav, na jeho osobné, rodinné a sociálne pomery, pričom musia byť primerané povahe a závažnosti spáchaného činu a majú viesť k začleneniu mladistvého do rodinného a sociálneho prostredia tak, aby predchádzali protiprávnym činom.

Podľa § 117 ods. 1 Trestného zákona, trestné sadzby odňatia slobody ustanovené v tomto zákone sa u mladistvých znižujú na polovicu; horná hranica zníženej trestnej sadzby nesmie prevyšovať sedem rokov a dolná hranica zníženej trestnej sadzby dva roky.

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadal na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností (§ 38 ods. 2 Trestného zákona).

Podľa § 38 ods. 3 Trestného zákona, ak prevažuje pomer poľahčujúcich okolností, znižuje sa horná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu.

Podľa § 38 ods. 8 Tr. zákona, zníženie hornej hranice alebo zvýšenie dolnej hranice trestnej sadzby podľa odsekov 3 až 6 sa vykoná iba v rámci zákonom ustanovenej trestnej sadzby; základom na zníženie alebo zvýšenie trestnej sadzby je rozdiel medzi hornou a dolnou hranicou zákonom ustanovenej trestnej sadzby. Zníženie hornej hranice alebo zvýšenie dolnej hranice zákonom ustanovenej trestnej sadzby sa nepoužije v prípadoch, keď v osobitnej časti zákona je ustanovený iba trest odňatia slobody na dvadsaťpäť rokov alebo doživotie.

Podľa § 42 ods. 1 Trestného zákona, ak súd odsudzuje páchatel'a za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona, spolu s uložením súhrnného trestu súd zruší výrok o treste uloženom páchatel'ovi skorším rozsudkom, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Súhrnný trest nesmie byť miernejší ako trest uložený skorším rozsudkom. V rámci súhrnného trestu súd uloží trest straty čestných titulov a vyznamenaní, trest straty vojenskej a inej hodnosti, trest prepadnutia majetku, peňažný trest, trest prepadnutia veci, trest zákazu činnosti alebo trest zákazu účasti na verejných podujatiach, ak bol taký trest uložený už skorším rozsudkom a ak tomu nebráni ustanovenie § 34 ods. 7.

Za poľahčujúcu okolnosť u obžalovaného súd považoval jeho priznanie, ako aj to, že svoje konanie oľutoval (§ 36 písm. i) Trestného zákona) a skutočnosť, že pred spáchaním trestného činu viedol riadny život (§ 36 písm. j) Trestného zákona). Priťažujúcou okolnosťou je skutočnosť, že obžalovaný spáchal viac trestných činov (§ 37 písm. h) Trestného zákona).

Za trestný čin porušovania domovej slobody spáchaného najmenej s dvoma osobami podľa § 194 ods. 1, 2 písm. c) Trestného zákona, umožňuje zákon uložiť jeho páchatelovi trest odňatia slobody na jeden rok až päť rokov. Keďže obžalovaný je osobou mladistvou, u ktorej sa trestná sadzba v zmysle § 117 ods. 1 Trestného zákona znižuje na polovicu, teda zákon umožňuje uložiť trest odňatia slobody v trvaní šesť mesiacov až dva roky a šesť mesiacov. Zároveň u obžalovaného prevažovali poľahčujúce okolnosti, preto súd v zmysle ust. § 38 ods. 2, 3, 8 Trestného zákona znížil hornú hranicu trestnej sadzby o jednu tretinu a pri ukladaní trestu vychádzal z takto upravenej trestnej sadzby.

Súd pri rozhodovaní o druhu trestu a jeho výmere u obžalovaného ml. B. D. dospel k presvedčeniu, že vzhľadom na jeho doterajší život, priznanie a oľutovanie konania, nie je potrebné uložiť trest, ktorý by bol spojený s obmedzením jeho osobnej slobody. Vzhľadom na uvedené súd obžalovanému uložil súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 6 (šesť) mesiacov, teda na spodnej hranici zákonom určenej trestnej sadzby, pričom bol toho názoru, že na obžalovaného nie je potrebné pôsobiť trestom odňatia slobody spojeným s jeho výkonom a v tomto prípade postačuje samotná hrozba trestu, aby sa dosiahol účel trestného zákona a to jeho individuálna ako aj generálna prevencia, preto výkon trestu obžalovanému odložil na skúšobnú dobu v trvaní 15 (pätnásť) mesiacov, ktorú v tomto prípade považoval za primeranú. Zároveň súd zrušil výrok o treste uložený mu rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 5T/64/2013 zo dňa 14.11.2013, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Počas určenej skúšobnej doby je obžalovaný ml. D. povinný viesť riadny život, čím preukáže, že aj hrozba trestu bude postačovať na to, aby sa do budúcnosti vyvaroval akéhokoľvek protiprávneho konania. V opačnom prípade súd, a to i počas plynutia skúšobnej doby, nariadi výkon odloženého trestu odňatia slobody.

Z uvedených dôvodov rozhodol súd tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku. neoprávnene vnikol do obydlia iného a čin spáchal najmenej s dvomi osobami,

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie prostredníctvom Okresného súdu Prešov na Krajský súd v Prešove, a to do 15 dní od oznámenia rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba roz-

sudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.